

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/82/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614206223
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614206223.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. M. R. Y. XXX/X, Z. P., proti odporkyni : Bc. E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. J. XXX, zastúpená spoločnosťou JANČI & Partners, s.r.o., so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, IČO : 47 258 748, v konaní o zníženie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/164/2014-309 zo dňa 26. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/164/2014-309 zo dňa 26. októbra 2015 vo výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24.02.2012 č.k. 8P/5/2012-41 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.06.2012, č.k. 5CoP/45/2012-58, v časti o bežnom výživnom na odporkyňu tak, že navrhovateľ je povinný prispievať na výživu odporkyne zníženým výživným v sume 150,00 Eur mesačne od 10.07.2014 do 31.12.2014, od 01.01.2015 do 31.03.2015 v sume 250,00 Eur mesačne, od 01.04.2015 do 30.09.2015 v sume 330,00 Eur mesačne a od 01.10.2015 v sume 200,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporkyne, potvrdzuje.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24.02.2013 č.k. 8P/5/2012-41 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.06.2012 č.k. 5Cop/45/2012-58 v časti o bežnom výživnom na odporkyňu tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť prispievať na výživu odporkyne zníženým výživným v sume 150,00 Eur mesačne od 10.07.2014 do 31.12.2014, od 01.01.2015 do 31.03.2015 v sume 250,00 Eur mesačne, od 01.04.2015 do 30.09.2015 v sume 330,00 Eur mesačne a od 01.10.2015 v sume 200,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporkyne (výrok I.). Konanie o zníženie výživného o sumu 120,00 Eur mesačne zastavil (výrok II.). Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol (výrok III.). O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 10.07.2014 domáhal voči odporkyni zníženia výživného na sumu 30,00 Eur mesačne od podania návrhu. Návrh odôvodnil zmenou pomerov na jeho strane, keď v čase posledného rozhodovania o výživnom súd vychádzal z priemerného čistého mesačného zárobku vo výške 953,46 Eur, pričom v čase podania

návrhu bol nezamestnaný, od 01.12.2013 bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a do 31. mája 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 820,50 Eur, od 01.06.2014 je bez príjmu.

V priebehu konania navrhovateľ vzal čiastočne návrh späť, keď žiadal konanie o zníženie výživného o sumu 120,00 Eur mesačne zastaviť. Odporkyňa s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasila, preto okresný súd s poukazom na ust. § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že naposledy bola výška výživného určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24.02.2012, č.k. 8P/5/2012-41 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.06.2012 č.k. 5Cop/45/2012-58, ktorým bolo uložené navrhovateľovi prispievať na výživu odporkyne zvýšeným výživným vo výške 350,00 Eur mesačne od 12.01.2012. V čase uvedeného rozhodovania bol navrhovateľ zamestnaný v obchodnej spoločnosti Agria Liptovský Ondrej, a.s. s priemerným čistým mesačným príjmom 1.183,48 Eur. Odporkyňa bola študentkou Bankovního inštitutu.

Naposledy bolo o výživnom rozhodované Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5C/153/2013, v konaní o návrhu navrhovateľa na zníženie výživného. Rozsudkom zo dňa 22.07.2013 č.k. 5C/153/2013-35 bol návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietnutý. V čase uvedeného rozhodovania bol navrhovateľ nezamestnaný, keďže jeho pracovný pomer s posledným zamestnávateľom skončil z organizačných dôvodov. Súd však prihliadol pri rozhodovaní ku skutočnosti, že za mesiac máj 2013 bolo vyplatené navrhovateľovi odstupné vo výške 11.251,44 Eur a preplatená dovolenka, pričom hrubá mzda za mesiac máj predstavovala 14.648,91 Eur, na úhradu pôžičky bolo zo mzdy zrazené 10.700,00 Eur a vyplatené navrhovateľovi spolu 21,80 Eur. Odporkyňa bola v tom čase študentkou 3. ročníka Bankovního inštitutu.

S poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2,3,5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení účinnom od 01.07.2013, čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa (po vykonanom čiastočnom späťvzatí návrhu), nakoľko mal preukázanú jeho čiastočnú dôvodnosť. Súd skúmal zmenu pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, ku ktorému došlo v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/153/2013. V čase uvedeného rozhodnutia bol navrhovateľ práceneschopný a poberal nemocenské a poistenie k nemocenskému, spolu vo výške 950,00 Eur mesačne. Navyše súd prihliadal ku vyplatenému odstupnému pri skončení pracovného pomeru. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú podstatnú zmenu pomerov, ku ktorej došlo od posledného rozhodnutia o výživnom, a to tak na strane navrhovateľa ako aj na strane odporkyne. V období od podania návrhu na začatie konania, t.j. od 10.07.2014 do 31.07.2014 navrhovateľ poberal len príjem z brigád, približne 200,00 Eur mesačne, z výkonu osobnej asistencie priemerne 73,60 Eur mesačne, spolu 273,60 Eur a od 01.08.2014, keď osobnú asistenciu už nevykonával, len príjem z brigád vo výške 200,00 Eur mesačne, ktorý poberal do 07.12.2014, kedy nastúpil do pracovného pomeru v spoločnosti Tatry Mountain resorts, a.s. Za mesiac december 2014 mal u uvedeného zamestnávateľa vyplatený príjem 298,71 Eur. Príjem navrhovateľa v období od podania návrhu do 31.12.2014 bol maximálne mesačne 298,71 Eur, čo predstavuje podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného. Keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec návrhu, rozhodol za uvedené obdobie o znížení výživného na sumu 150,00 Eur mesačne. Súd taktiež znížil výživné za obdobie od 01.01.2015 do 31.03.2015 na sumu 250,00 Eur mesačne, nakoľko v uvedenom období mal navrhovateľ priemerný čistý mesačný príjem z pracovného pomeru v spoločnosti Tatry Mountain resorts, a.s. vo výške 615,35 Eur, ku ktorému mu pribudol aj príjem z výkonu osobnej asistencie priemerne mesačne vo výške 36,80 Eur, spolu 652,15 Eur, čo je nepochybne podstatne menej ako v čase posledného rozhodovania súdu, preto uvedená skutočnosť odôvodňuje zníženie výživného v uvedenom rozsahu. V období od 01.04.2015 do 31.07.2015 poberal navrhovateľ priemerný čistý mesačný príjem z pracovného pomeru v Poľnohospodárskom družstve Východná v sume 807,00 Eur a príjem z výkonu osobnej asistencie v priemernej výške 469,20 Eur mesačne, spolu 1.276,20 Eur. Priemerný čistý mesačný príjem navrhovateľa od 01.08.2015 do 30.09.2015 činil 1.569,00 Eur (mzda 2.593,39 Eur + nemocenské 544,60 Eur, spolu 3.137,99 Eur/2mesiace). Za obdobie od 01.04.2015 do 30.09.2015 preto súd znížil výživné na sumu 330,00 Eur mesačne, nakoľko aj keď príjem navrhovateľa v tomto období nebol nižší ako v čase posledného rozhodovania o výživnom, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane odporkyne spočívajúcej v pribudnutí príjmu. Od 01.10.2015 je navrhovateľ práceneschopný, preto si objektívne nemôže zvýšiť príjem prácou. Navrhovateľ poberal nemocenské dávky v priemernej výške 585,52 Eur mesačne, čo predstavuje podstatnú zmenu pomerov proti poslednému rozhodnutiu, ktorá odôvodňovala znížiť výživné na sumu 200,00 Eur mesačne.

Súd pri rozhodovaní prihliadol aj k podstatnej zmene pomerov, ku ktorej došlo na strane odporkyne. V čase posledného rozhodovania odporkyňa nepoberala žiaden príjem. V súčasnosti odporkyňa pobera pravidelný mesačný príjem, a to od 02.07.2014 v priemernej výške 218,17 Eur v čistom. Nejedná

sa o príjem ojedinelý (napr. z brigády cez prázdniny), ale ide o príjem pravidelný, ktorý poberá odporkyňa každý mesiac. V tejto súvislosti súd uviedol, že napriek odporkyňou poberanému príjmu nemal preukázané, že by nadobudla schopnosť sama sa živiť, keďže sa naďalej pripravuje štúdiom na budúce povolanie, pričom poberaný príjem nie je postačujúci na úhradu všetkých jej potrieb. Je však nepochybné, že k uvedenému príjmu odporkyne je potrebné prihliadať, pretože slúži na pokrytie časti jej výdavkov. Výdavky na výživu odporkyne sa od posledného rozhodnutia podstatným spôsobom nezmenili, nakoľko už v tom čase navštevovala vysokú školu, uhrádzala výdavky na školné a výdavky v súvislosti so zdravotným stavom. Odporkyni síce pribudli výdavky na cestovné, nakoľko navštevuje školu mimo miesta bydliska, uvedená skutočnosť však nemôže sama o sebe odôvodňovať zamietnutie návrhu na zníženie výživného. Odporkyňa študuje na súkromnej vysokej škole, kde len výška poplatku za štúdium predstavuje 945,00 Eur za semester, čo je podstatne vyšší výdavok na samotné štúdium ako na štátnej vysokej škole. Štúdium na súkromnej vysokej škole samozrejme predpokladá schopnosť rodičov výdavky na uvedené štúdium uhrádzať. Cestovné výdavky dosahujú výšku 120,00 až 180,00 Eur mesačne.

Súd pri rozhodovaní prihliadol i k majetkovým pomerom navrhovateľa a k jeho životnej úrovni, na ktorej má právo podieľať sa odporkyňa. Navrhovateľ je vlastníkom bytu, pozostávajúceho z jednej obytnej miestnosti a príslušenstva, v celkovej výmere 28,01 m², ktorý nadobudol kúpou za 280.000,00 Sk v roku 2007. Je nepochybné, že uvedený byt nepredstavuje nadštandardné bývanie, naopak jedná sa o minimálny bytový priestor slúžiaci len na uspokojovanie bytových potrieb navrhovateľa v nevyhnutnom rozsahu. Majetok (spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach), ktoré navrhovateľ vlastní, získal právnym titulom dedenia, pričom byt a záhradná chatka sú aktuálne v užívaní jeho otca a rodinný dom je aktuálne neobývaný. Od navrhovateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby „rozpredával“ svoj majetok, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči odporkyni v doposiaľ určenej výške. Navyše vo vzťahu k uvedeným nehnuteľnostiam, navrhovateľ nie je výlučným vlastníkom, ale len ich spoluvlastníkom. Pokiaľ navrhovateľ predal nebytové priestory v bytovom dome, prostriedky z uvedeného predaja použil na úhradu dlhu na výživnom. Vzhľadom na uvedené súd preto neprihliadal na uvedené prostriedky ako na zdroj, z ktorého treba vychádzať pri určovaní výživného. Navyše tieto prostriedky mu boli vyplatené dňa 28.11.2013, t.j. ešte pred začatím súdneho konania. Osobný automobil nadobudol navrhovateľ za kúpnu cenu 3.000,00 Eur, čo nepredstavuje nadštandardnú sumu za ojazdené motorové vozidlo. Toto motorové vozidlo navrhovateľ predal a výťažok použil na úhradu svojich dlhov. Súd nemal preukázané, že by životná úroveň navrhovateľa bola neprimeraná životnej úrovni odporkyne. Vzhľadom na preukázaný skutkový stav súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť.

Vzhľadom na zložitosť veci v uvedenej časti, súd si vyhradil rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa, a to v časti výroku I., ktorým súd znížil výživné pre odporkyňu. Namietala, že navrhovateľ nepreukázal, že na jeho strane došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného tak ako bolo určené prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku. Príjem povinného rodiča je síce jedným z určujúcich faktorov pri rozhodovaní súdu o zmene vyživovacej povinnosti, avšak má za to, že v danom prípade na určenie výšky životnej úrovne povinného rodiča je potrebné prihliadať nielen na jeho aktuálny príjem, ale aj na jeho subjektívne zárobkové schopnosti a možnosti, v neposlednom rade na odôvodnené a nevyhnutné potreby oprávneného dieťaťa. Navrhovateľ v úvode konania účelovo deklaroval príjem len 110,40 Eur mesačne ako odmenu za výkon osobnej asistencie. Skutočnosť, že je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať neporovnateľne vyšší príjem ako bol ním tvrdý, preukazujú príjmy z pracovných pomerov ako aj skutočnosť, že pokiaľ bol poberateľom nemocenských dávok, k ich sume bolo potrebné pripočítať aj ďalšiu zložku vyplácanú na základe komerčného pripoistenia, nakoľko v tomto prípade ide o náhradu straty príjmu počas práceneschopnosti navrhovateľa. Odvolateľka mala za to, že k sume 585,52 Eur je potrebné pripočítať aj ďalšiu zložku minimálne vo výške 300,00 Eur. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že navrhovateľ mesačne platí 36,00 Eur ako poistenie práceneschopnosti. Z uvedeného vyplýva, že suma reálneho príjmu navrhovateľa za posledných 13 mesiacov sa pohybovala v priemere okolo sumy 970,00 Eur mesačne. V čase posledného rozhodovania (rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8P/5/2012) bol priemerný čistý príjem navrhovateľa 953,46 Eur. Na základe uvedeného je zrejmé, že nedošlo k žiadnej významnej zmene pomerov, ktorá by zakladala zákonný dôvod na zníženie súdom stanovenej výšky výživného z roku 2012. Dala do pozornosti, že navrhovateľ sa bránil v konaní, že neustále uhrádza dlhy bez ich bližšej špecifikácie, preukázania ich existencie ako aj účelu, na ktorý tieto mali byť poskytnuté. Preto je obrana

navrhovateľa v tomto smere účelová a tendenčná. S poukazom na preukázaný príjem 970,00 Eur mesačne, ním tvrdené mesačné výdavky a súčasné majetkové pomery navrhovateľa nie je zrejmé, kde míňa navrhovateľ značné finančné prostriedky a už vôbec nie je odporkyňi známy dôvod, pre ktorý by si mal tento požičovať peniaze od kamarátov. Uvedené svedčí o nehospodárnom konaní a spôsobe života navrhovateľa. Navrhovateľ po skončení pracovného pomeru v apríli 2014 zobral úver pre známu. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že zameškané výživné na odporkyňu, ktoré bolo predmetom exekúcie, bolo vyplatené až následne v mesiaci august 2014. Pokiaľ by skutočne bola situácia navrhovateľa taká nepriaznivá, ako tvrdil, nekupoval by si nové lyže, necestoval by do Španielska na dovolenku a pod. Uvedené skutočnosti preukazujú vysokú životnú úroveň navrhovateľa. Na druhej strane odporkyňa sa pripravuje dennou formou na svoje budúce povolanie a trpí zdravotným ochorením, napriek tomu sa snaží zarábať podľa svojich schopností a možností, najmä na zvýšené cestovné výdavky. Vzhľadom na formu štúdia a tiež s poukazom na skúškové obdobia, tiež zhoršenie zdravotného stavu, príjem odporkyne v rozhodných obdobiach bol minimálny, nezabezpečujúci všetky odôvodnené a nevyhnutné výdavky. S poukazom na uvedené mala za to, že skutkové zistenia ohľadom príjmu odporkyne prvostupňový súd nesprávne právne posúdil, pokiaľ na tento príjem odporkyne prihliadal. Od návrhu na začatie konania sa zhoršil zdravotný stav odporkyne, čo si objektívne vyžiadalo, aby do školy dochádzala osobným motorovým vozidlom, zvýšili sa jej výdavky na zdravotnú starostlivosť a umrel člen spoločnej domácnosti, matkin priateľ, ktorý pomerne prispieval na výdavky spoločnej domácnosti, čím sa objektívne zvýšili odôvodnené výdavky na spoločnú domácnosť. Ak navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že odporkyňa študuje na súkromnej škole, dala do pozornosti, že po zrušení detašovaného pracoviska predmetnej školy v mieste bydliska odporkyne, nebola iná možnosť v pokračovaní ňou vybraného študijného odboru ako na vysokej škole v Banskej Bystrici. Pokiaľ by nepokračovala v štúdiu, musela by opätovne začať od 1. ročníka štátnej školy. Nakoľko bolo v záujme odporkyne čo najskôr ukončiť štúdium, rozhodla sa vybranú súkromnú školu dokončiť v Banskej Bystrici. Voľba súkromnej školy nemôže sa považovať za nadštandardný výdavok odporkyne, pretože štúdium na štátnej škole nemusí zákonite byť menej nákladné. Aktuálne odporkyňa neplatí žiadne poplatky za ubytovanie, ale znáša výlučne cestovné výdavky vo výške 120,00 Eur mesačne. Výživné určené okresným súdom rozhodne nepokrýva základné životné potreby odporkyne. Skutočnosť, že v niektorých obdobiach navrhovateľ bol práceneschopný, resp. bez zamestnania, sú skutočnosťami, ktoré netrvali dlhé obdobie a pokiaľ aj poberal nemocenské dávky spolu s náhradou z komerčného poistenia, išlo o krátkodobé zníženie príjmov na strane navrhovateľa, čo nemožno hodnotiť ako zákonný dôvod pre zníženie vyživovacej povinnosti. Odporkyňa má navyše vedomosť, že ku dňu podania odvolania navrhovateľ bol opäť zamestnaný, a preto je jeho práceneschopnosť počas posledného pojednávania účelová. S poukazom na uvedené dôvody žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku o znížení výživného ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. V nenapadnutých výrokoch ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že Zákon o rodine (§ 62 a nasl.) upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu, tak ako to správne konštatoval aj súd prvého stupňa. Pri posudzovaní výšky výživného sa vychádza z celkových osobných, majetkových a zárobkových pomerov povinného rodiča i dieťaťa, na ktorého výživu sa majú finančné prostriedky poukazovať.

Pri rozhodnutí o výživnom môže dôjsť k podstatnej zmene pomerov, na základe ktorej možno upraviť výšku pôvodne určeného výživného, a to buď jeho zvýšením, znížením, prípadne aj zrušením vyživovacej povinnosti a § 163 O.s.p., § 78 ods. 1 Zákona o rodine). Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Je zrejmé, že životná úroveň povinného rodiča sa musí prejavovať v životnej úrovni jeho dieťaťa. Ak dôjde u dieťaťa k zvýšeniu výdavkov na jeho výživu, je tento rodič povinný podieľať sa na uvedených nákladoch zvýšenými úhradami výživného, ak to jeho majetková situácia umožňuje. Naopak pri znížení zárobkových možností povinného rodiča, musí súd na takú okolnosť prihliadnúť a vykonať úpravu pôvodne určenej výšky vyživovacej povinnosti. Pri určovaní rozsahu, v ktorom sa má povinný rodič podieľať na výžive dieťaťa, súd vychádza z premisy, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a zároveň nie je možné prihliadnúť na tzv. iné výdavky, t.j. na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

Príjmy a výdavky povinných osôb ako aj náklady na výživu dieťaťa musia byť v konaní spoľahlivo preukázané, pričom súd pri posudzovaní jednotlivých tvrdení účastníkov konania a tomu zodpovedajúcich dôkazov postupuje podľa svojej úvahy a každý dôkaz hodnotí jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.).

Súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu vykonal dokazovanie so zreteľom na všetky zistené skutočnosti, zaoberal sa dôsledne súvislosťami medzi vykonanými dôkazmi, tieto riadne vyhodnotil a následne vyvodil záver prezentovaný v odôvodnení rozhodnutia.

Za podstatné považoval krajský súd aj správne vyhodnotenie schopností a možností navrhovateľa, ktorý v rôznych časových obdobiach pracoval, resp. brigádoval, resp. poberal nemocenské dávky, pričom závery okresného súdu vychádzajú z výsledkov vykonaného dokazovania a na základe listinných dôkazov prezentovaných v konaní. Okresný súd dôsledne skúmal príjmovú situáciu na strane navrhovateľa, jeho nevyhnutné výdavky ako aj náklady na výživu odporkyne. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia zo strany okresného súdu, ktoré korešpondujú s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že súdom určené výživné za jednotlivé obdobia špecifikované vo výrokovvej časti I. napadnutého rozsudku aspoň sčasti pokrývajú odôvodnené výdavky odporkyne, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu, súdom stanovené znížené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám odporkyne, ktorá je študentkou vysokej školy. Je nepochybné, že odporkyňa, keďže je študentkou vysokej školy, s čím sú spojené značné výdavky na zabezpečenie základných životných potrieb, študijných potrieb, táto si okrem výživného plateného zo strany rodičov privyrába formou brigádnickej práce, resp. pravidelnej práce. Príjem z tejto činnosti nepokryje všetky životné potreby odporkyne, a keďže táto štúdiom sa pripravuje na svoje povolanie, je potrebné ju v tomto štúdiu podporovať a zabezpečovať úhradu aspoň základných životných potrieb. Matka si túto povinnosť voči odporkyni plní okrem finančnej čiastky i osobnou starostlivosťou, resp. uspokojovaním jej bytových potrieb, zabezpečením stravy, ošatenia a ďalších výdavkov.

Navrhovateľ nedosahuje príjem, ktorý by mu umožňoval podieľať sa na nákladoch odporkyne v takom rozsahu, ako to bolo ustálené v čase posledného rozhodovania o výživnom. Nemožno požadovať od navrhovateľa, aby sa na úhrade nákladov odporkyne podieľal sumou 350,00 Eur mesačne, ak jeho príjem objektívne poklesol, resp. v rozhodných obdobiach bol práceneschopný. Na nákladoch odvolateľky sa podieľa aj jej matka, ktorá čiastočne pokrýva náklady na jej výživu. Krajský súd nespochybňuje oprávnenosť nákladov odporkyne, ktorá študuje a nemôže vzhľadom na to dosahovať dostatočný pravidelný príjem, jej výdavky však môže navrhovateľ uhrádzať len v miere zodpovedajúcej jeho schopnostiam a reálnym možnostiam. S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie záveru, že niet zákonného priestoru na to, aby bolo výživné určené v sume ako to požadovala odporkyňa vo výške 350,00 Eur mesačne. Úvahy okresného súdu v prejednávanej veci neboli ľubovoľné, ale vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedali skutočnostiam, ktoré dokazovaním boli zistené. Navyiac okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s ust. § 157 ods. 2

O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Okresný súd v prejednávanej veci teda na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a správne vo veci rozhodol.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.